

Julnatten

Rena, O Gud, våra hjärtan och samveten,
så att din Son, när han kommer till oss
finner en beredd boning.
Genom samme din Son, Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Det är natt, men en alldeles speciell sådan. Inatt är det en natt med stora kontraster. I den här natten föddes världens ljus, ljuset som bryter in när det är som mörkast.

Vi har inga detaljer kring själva födelsen. Det står bara att när tiden var inne så födde Maria sin son. Det är precis som med uppståndelsen. Där har vi inte heller några detaljer, bara att graven var tom när kvinnorna kom dit. De allra största mirakel sker liksom i skymundan. När Gud ska födas som människa, när Guds egen son, den som är upphöjd över allt, tar sin boning i Marias kropp och föds och låter sig läggas i en krubba. Den allra högsta är plötsligt den allra lägsta i hierarkin. Det är verkligen kontrasternas natt. Och det är ett så stort mysterium att vi inte riktigt kan sätta ord på det. Ingen kan beskriva hur det gick till. Till detta kan vi bara falla ned i tyst tillbedjan.

Hur mycket Maria egentligen förstod vad det var för ett barn som hon bar i sin famn, vet vi inte. Kanske herdarna begrep detta mer. När de halvsovande vaktade sina får mot nattens mörker så upplystes de plötsligt av ett bländande sken. De får veta att en stor glädje hade inträffat. Messias, frälsaren är född. Ja, när världens ljus föddes så måste natten vika för dagen och ljuset besegrar mörkret.

Men när herdarna skyndar in till Betlehem för att se det som hänt går de från det stora till det lilla. Det måste ha varit stora kontraster för dem. De lämnare en storslagen vision och bakom sig och ser ett litet oansenligt barn i en krubba. Där fanns inga spelande musikorkestrar eller sjungande körer som sjöng jubelsånger för att välkomna det lilla barnet.

Men herdarna blir inte besvikna. De bär med sig änglarna glädjebud. Sången och musiken som nyss uppfyllt rymden hade lämnat dem, men efterklngen fanns kvar i deras hjärtan. De förkunnade evangeliet för alla som ville höra. Ja, faktiskt även för Maria själv. För hur mycket begrep hon egentligen över det under som hänt? Herdarna som hade sett den himmelska änglaorkestern förstod kanske mer. Och därför tog Maria detta till sig och begrundade det. De allra första glädjebudbärarna var herdarna.

Nu är det vi som får tillbe undret som skett. I den här natten har världens ljus blivit född och skingrat mörkret.

Låt oss därför komma till honom och be och bekänna vår synd och skuld så att vi rätt kan fira de heliga Mysterierna.